

In ver- en afwachting

De telefoon gaat. Als ik opneem, heb ik onze pleegzorg contactpersoon aan de telefoon. Mijn hartslag schiet omhoog. *Zou er een pleegkindje bij ons komen? Is het dan eindelijk zover? O help, we hebben deze week veel in de agenda staan.* Maar niets van dit alles. Gewoon een telefoontje omdat we al een aantal maanden 'op groen' staan en nog geen plaatsing hebben. Even bijpraten en een afspraak maken voor over een aantal maanden.

Onze omgeving weet dat we staan ingeschreven als pleeggezin en informeert met regelmaat of er al een pleegkindje komt. Het antwoord is steeds hetzelfde. *We staan 'aan'. We kunnen morgen gebeld worden, maar het kan ook nog jaren duren.* Een vriendin verwoordde het als volgt: het is heel positief dat er nog geen beroep op jullie gedaan is; er is nog geen kind wat jullie nodig heeft. *Zo had ik het nog niet bekeken!* Ons leven gaat door. Onze dagen zijn gevuld met ons eigen drukke gezin en onze bezigheden. In mijn achterhoofd houd ik er toch rekening mee dat we elk moment gebeld kunnen worden. Als we bedenken wat we gaan doen op vakantie. *Ver weg, dichtbij? Wat doen we als we tegen die tijd een pleegkindje hebben?* Als we ons opgeven voor een weekendje weg met de kerk. Als we alvast kaartjes bestellen voor een concert in 2015. Ons leven gaat door, maar toch...

We krijgen een uitnodiging voor de Pleegzorgdag. Dat is een dag waar alle pleeggezinnen van Drenthe voor worden uitgenodigd. Een dagje naar een enorme speeltuin, inclusief vipbehandeling, frietjes en enthousiaste pleegzorgmedewerkers. Mijn man vindt het een beetje raar om erheen te gaan. *We hebben toch geen pleegkind? We zijn toch geen pleeggezin?* Toch voel ik me een pleegmoeder. We hebben nog geen enkele pleegzorgervaring. Het voelt een beetje alsof ik in verwachting ben van een pleegkind. Je (ver)wacht. En mijmert hoe het zal zijn. Je leest wat 'vakliteratuur'. Je praat met andere (aspirant)pleegouders. Je weet niet of het een jongetje of een meisje wordt. Welke naam het kind heeft. Het grote verschil is alleen dat je geen uitgerekende datum hebt. Je weet niet wanneer je zult 'bevallen' van je pleegkind. Wat je wel weet is dat het nooit je eigen kind zal zijn of worden. En dat je altijd een kind zult krijgen wat een verleden heeft wat jij niet kent. *Pfff, waarom vonden we dit ook alweer zo leuk?!*

Een stel bij ons in de buurt krijgt een crisisbaby. Ze bellen ons als een van de eersten. Weer schiet mijn hartslag omhoog en ik sta gelijk in de 'regelstand'. We hebben onze babyuitzet bewaard en ik pak wat dozen voor ze in. Kleren, babybadje, box. Maar ook luierdoekjes, billen crème en wat speeltjes voor in de box. Geen idee wat de baby zelf aan spullen meekrijgt. Als de pleegvader de spullen op komt halen, voelt het net alsof we zelf een pleegkind krijgen. De hele dag ben ik met deze crisisplaatsing bezig. *Wat zou dit baby'tje al hebben meegemaakt dat het acuut uit huis moet? Hoe zou het voor de vader en moeder van dit kindje zijn? Zou het kind een ritme hebben? Huilen als ie honger heeft?* Als we dit stel later spreken, gaat het erg goed met hun pleegkindje. Het had inderdaad bijna niets bij zich... Hun eigen kinderen zijn dol op hun tijdelijke 'brusje', het kindje heeft een ritme en ook de nachten zijn te doen.

SCHRIJFSELS

Jolanda Kuiper

Deze pleegouders zijn er van overtuigd dat het kind bij zijn eigen ouders hoort en ze werken hard mee aan een de terugplaatsing. *Wauw, daar doe je het voor!* Als gezin moeten ze daar soms een vrije zaterdag middag voor opofferen. *Wauw, dat hoort er natuurlijk ook bij...*

We zijn een 'pleeggezin' op groen, maar hebben nu niets te doen. En dat is prima zo. Ik merk wel dat ik pleegzorg antennes begin te ontwikkelen. Op de peutergym zie ik soms situaties waarin ouder en kind elkaar totaal niet begrijpen en hoe het kind en ouder daar op reageren. Of in de supermarkt of bij zwemles. Ik begin meer te begrijpen van hoe de interactie tussen kind en opvoeder werkt of juist niet. Door het boek 'Niemandland' (een echte aanrader!) heb ik wat meer van de innerlijke wereld van een pleegkind gezien.

Genoeg theorie; wij zijn klaar voor de praktijk!

